

ми каза той, че Сурсовуль иска да направи сына си царскый зеть а послѣ и наслѣдникъ на царство-то. Ето сега истина-та е на явѣ : самъ си Георгы ѣкъ изяви. Трѣбва азъ да го махнѣмъ отъ свѣта си, до де е скоро ; иначе всички-тѣ думи на Влада ще излѣзатъ истинны. — О ! какъ лесно съмь ся увѣрвалъ на единъ лукавъ Арменецъ ! — Нѣмамъ ли азъ отъ мои-тѣ единородци да оставиѣмъ комисъ на царство-то си ?

ЯВЛЕНИЕ VII.

Царь Петъръ, Владъ, Живко.

Владъ (ся покланя).

Царь Петъръ.

Почитаемый старче, истина-та ся откри. Думи-тѣ ти были справедливы и свѣти-тѣ ти спасителни ; нѣ азъ не знаихъ да ся въсползувамъ. Като същъ сынъ на отечество то ни, ты си мислялъ добро-то на Бѣлг. царство. Ималъ си право. Сега познахъ. — Арменинъ-тъ Сурсовуль трѣбва да прѣдаде смѣтки-тѣ си прѣдъ царскыя ми свѣтъ, и послѣ да ся измахва заедно съ сына си отъ двора ми. А ты вѣрный пріятелю, ще бѣдеш на негово мѣсто.

Владъ.

Господарю, молиѣ, имай мя исключенъ.